

Luarea în custodie publică

Luarea în custodie publică

Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul statului român, dispusă împotriva străinilor în scopul îndeplinirii tuturor demersurilor necesare îndepărtării sub escortă.

Luarea în custodie publică se dispune de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.

Măsura este dispusă împotriva străinilor care nu au putut fi îndepărtați sub escortă în termen de 24 ore și care:

1. prezintă un risc de sustragere de la îndepărtare sub escortă, respectiv:
 - a fost declarat indozirabil;
 - a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;
 - a intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior;
 - a cărui identitate nu a putut fi stabilită;
 - a cărui procedură de azil s-a finalizat și nu a respectat obligația de a părăsi România în termenul prevăzut de legea azilului;
 - a cărui conduită determină suspiciunea că intenționează să se sustragă de la executarea voluntară a obligației de returnare;
 - nu a respectat termenul de plecare voluntară;
 - i s-a revocat tolerarea;
2. evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare sub escortă;
3. face obiectul expulzării .

Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termenul de 30 de zile se dispune, prin hotărâre irevocabilă, de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări.

Perioada de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni.

Perioada de luare în custodie publică poate fi extinsă în mod excepțional pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în care Inspectoratul General pentru Imigrări a fost în imposibilitate de a efectua în deșertarea sub escortă a străinului, din cauza:

1. Acțiunilor acestuia care împiedică procesul de îndepărtare sub escortă;
2. Întârzierilor în obținerea documentației necesare îndepărtării sub escortă din partea țărilor terțe.

În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile de interdicție sau suspendare a îndepărtării sau acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la procedura ordinară de azil.

La formularea unei a doua cereri, masura luarii in custodie publica inceteaza la data acordarii accesului la o noua procedura, cu exceptia situatiilor in care, pentru ratiuni de siguranta nationala sau ordine publica, se impune indepartarea strainilor de pe teritoriul Romaniei sau mentinerea strainului in custodie publica pana la finalizarea procedurii pentru acordarea statutului de refugiat.

Strainii impotriva carora s-a dispus luarea in custodie publica de catre procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bucuresti, pot formula in termen de 5 zile, plangere la curtea de apel in a carei raza de competenta teritoriala se afla locul de cazare, care este obligata sa o solutioneze in termen de 3 zile de la data primirii. Plangerea nu suspenda indepartarea subescorta.

În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări, din oficiu sau la solicitarea străinului, constată faptul că nu mai există posibilitatea îndepărtării sub escortă în perioada pentru care a fost instituită măsura custodiei publice, dispune încetarea măsurii luării în custodie publică și acordarea tolerării. Decizia de respingere a cererii străinului poate fi contestată în termen de 5 zile la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Hotărârea instanței este definitivă.